ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A42845309
143/AA43-0992-12/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2012.gada 29.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents M.Birzgalis,
tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" (reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 4.1.apakšpunkta pārkāpumu sakarā ar Rīgas pašvaldības policijas apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 14.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 25.martā Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes (turpmāk – Policija) administratīvās grupas kārtībniece sastādīja SIA „*/Nosaukums/*" administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr.045040 (turpmāk – Protokols) par Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" (turpmāk – Sabiedriskās kārtības noteikumi) 4.1.apakšpunkta prasību neievērošanu. Proti, par trokšņa pieļaušanu, skaļi atskaņojot mūziku 2009.gada 18.martā no plkst.20.00 līdz 24.00 */adrese/*, tādējādi traucējot iedzīvotāju naktsmieru.

Ar Policijas priekšnieka vietnieka 2009.gada 30.marta lēmumu Nr.D57/07/ZV045040 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts sodīt SIA „*/Nosaukums/*" par Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkta pārkāpumu, piemērojot naudas sodu Ls 500 apmērā.

Ar Policijas priekšnieka p.i. 2009.gada 25.maija lēmumu Nr.D57/01/ZV045040/1 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, SIA „*/Nosaukums/*” (turpmāk – pieteicēja) vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots šādi.

[2.1] 2009.gada 18.martā netika veikti trokšņu mērījumi, kā to paredz Ministru kabineta 2004.gada 13.jūlija noteikumi Nr.598 „Noteikumi par akustiskā trokšņa normatīviem dzīvojamo un publisko ēku telpās”.

[2.2] 2009.gada 25.martā Protokols tika sastādīts bez pieteicējas klātbūtnes.

[2.3] Lēmums pieņemts, neņemot vērā pretrunas lietas materiālos. Sūdzības iesniedzēji 2009.gada 19.marta paskaidrojumos norāda, ka mūzika atskaņota ap plkst.20, bet viņu viedoklis ir subjektīvs, jo nav konstatēts mūzikas atskaņošanas avots un tā skaļums.

[3] Policija tiesai sniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikumu neatzīst.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 14.aprīļa spriedumu Lēmums atcelts ar tā pieņemšanas dienu un administratīvā pārkāpuma lietvedība izbeigta.

Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Konkrētajā gadījumā lietā nav strīda par faktiem, ka iestādē sūdzību par naktsmiera traucējumu iesniedza personas, kuras naktī no 2009.gada 18.marta uz 19.martu atradās dzīvojamās telpās virs „*/Nosaukums/*” */adrese/*.

Policijas inspektors 2009.gada 19.martā plkst.00.20 pieņēma *J.S.* iesniegumu, ka 2009.gada 18.martā ap plkst.20.00 „*/adrese/*” sāka skanēt skaļa mūzika un netika pārtraukta līdz pusnaktij. *J.S.* norādījusi, ka neatzīst sevi par cietušo. Līdzīgu paskaidrojumu sniedzis arī *M.D.*

Kā tiesas sēdē paskaidroja policijas darbiniece *I.K.*, kura sastādīja protokolu 2009.gada 25.martā, ierodoties */adrese/*, lai pārbaudītu lietas apstākļus, sūdzības iesniedzēja *J.S.* ar policiju nevēlējās kontaktēties, bet *M.D.* minētajā vietā vairs nedzīvoja. Protokols sastādīts pēc lietas materiāliem.

Uz tiesas pavēsti *J.S.* nav atsaukusies.

Kā tiesas sēdē liecināja pieteicējas darbiniece *A.P.*, kura bija atbildīga par pasākumu „*/adrese/*” 2009.gada 18.martā, viņa ieradusies „*/adrese/*” ap plkst.00.00, kad ieradās policija un konflikts par skaļo mūziku bija atrisināts. *J.S.* viņa vairs nav satikusi. Sūdzības par skaļu mūziku pieteicējas organizētajos pasākumos nav saņemtas.

[4.2] Minētie apstākļi kopsakarā tiesas ieskatā norāda uz to, ka *J.S.* un *M.D.* 2009.gada 19.marta iesniegumos minētās ziņas nav iespējams pārbaudīt, jo personas atteikušās sadarboties un sevi par cietušajām personām nav atzinušas. Pastāvot šādiem lietas apstākļiem, tiesa nekonstatē *J.S.* un *M.D.* kā cietušo personu tiesību reālu aizskārumu. Papildus uz to norāda arī *J.S.* neieinteresētība šās lietas izskatīšanā, neatsaucoties uz tiesas

aicinājumu. Kā atzina pieteicējas darbiniece, ierodoties policijai, pārkāpums jau bija novērsts.

Tādējādi tiesa secina, ka nav konstatējams *J.S.* un *M.D.* tiesību aizskārums, kā dēļ pieteicēja būtu saucama pie administratīvās atbildības.

Ņemot vērā minēto, šajā lietā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs un saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 14.aprīļa spriedumu Policija iesniedza apelācijas sūdzību, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[5.1] Lietā nav strīda, par pārkāpuma izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem, proti, ka no 2009.gada 18.marta plks.20.00 līdz 19.marta plkst.00.10 pieteicēja telpās */adrese/* „*/adrese/*" notika pasākums, kurā tika atskaņota skaļa mūzika, par ko tika saņemtas iedzīvotāju sūdzības. Paaugstināts trokšņa līmenis tika konstatēts arī brīdī, kad notikuma vietā ieradās Rīgas pašvaldības policijas darbinieki.

Tāpat lietā nav strīda, ka skaļi atskaņotā mūzika ir traucējusi apkārtējo personu mieru, par ko policijas inspektors 2009.gada 19.martā plkst.00.20 pieņēma *J.S.* un *M.D.* iesniegumus par to, ka 2009.gada 18.martā ap plkst.20.00 „*/adrese/*" sāka skanēt skaļa mūzika, kura netika pārtraukta līdz pusnaktij, kas traucēja minētajām personām iemigt.

[5.2] Policija nepiekrīt tiesas secinājumam, ka tāpēc, ka nav iespējams tiesas sēdē atkārtoti pārbaudīt *J.S.* un *M.D.* sniegtās liecības, ir pamats atzīt faktu, ka nav konstatēts minēto personu tiesību aizskārums.

[5.3] Policija uzskata, ka personu, kuru mieru traucēja pieteicēja valdījumā esošais skaņas avots, neierašanās uz tiesas sēdi nemaina administratīvajā lietā konstatētos faktiskos apstākļus un nepadara konstatēto administratīvo aktu par nebijušu.

[6] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta otro daļu apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Policijas apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pieteikums ir apmierināms.

[8] Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkta pārkāpumu, proti, par tāda trokšņa radīšanu, kas traucējis apkārtējo iedzīvotāju naktsmieru, par ko pieteicējai piemērots sods atbilstoši šo noteikumu 15.punktam.

Atbilstoši Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.punktam Rīgas administratīvajā teritorijā ir aizliegts trokšņot vai pieļaut troksni, ko rada valdījumā esošs trokšņa avots neatkarīgi no tā atrašanās vietas, ja tas traucē

apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru.

Sabiedriskās kārtības noteikumu 15.punkts (*redakcijā, kas bija spēkā uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi*) noteica, ka par 4.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu, ja (..) pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst.23.00 līdz plkst.7.00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no simt latiem līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām no piecsimt latiem līdz tūkstoš latiem.

[9] Sabiedriskās kārtības noteikumi izdoti, pamatojoties uz likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 4.punktu. Tas nosaka, ka pašvaldības dome ir tiesīga izdot saistošus noteikumus par sabiedrisko kārtību, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos.

Līdz ar to tiesības paredzēt sodu par Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkta pārkāpšanu Rīgas domei ir tikai tādā gadījumā, ja likumā jau nav noteikts sods par šāda pārkāpuma izdarīšanu.

LAPK 167.[1]panta pirmā daļa paredz personu atbildību par jebkāda veida darbību, kas rada troksni un pārsniedz attiecīgajā diennakts stundā noteikto akustiskā trokšņa pieļaujamo normatīvu vai vides trokšņa robežlielumu.

Administratīvo tiesu praksē atzīts, ka Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunktā un LAPK 167.[1]pantā minēti dažādi administratīvie pārkāpumi, proti, saistošajos noteikumos paredzēta atbildība par darbību, kas apdraud noteikto sabiedrisko kārtību (iedzīvotāju mieru), savukārt LAPK 167.[1]pantā paredzēta atbildība par jebkāda veida darbību, kas rada troksni un pārsniedz attiecīgajā diennakts stundā noteikto akustiskā trokšņa pieļaujamo normatīvu vai vides trokšņa robežlielumu (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 1.novembra sprieduma lietā Nr.A420715910 9.punktu*). Proti, Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunktā paredzēta atbildība par tādu trokšņošanu, kas konkrētā laikā un vietā traucē apkārtējo personu mieru (kā arī uzņēmumu vai iestāžu darbību), savukārt LAPK 167.[1]pantā paredzēta atbildība par darbību, kuras rezultātā radītais troksnis pārsniedz konkrētu akustiskā trokšņa līmeni neatkarīgi no tā, vai apkārtējie to uztver kā traucēkli vai ne. Tas nozīmē, ka gadījumos, kad radītais troksnis nepārsniedz pieļaujamo akustiskā trokšņa līmeni, personu var saukt pie atbildības saskaņā ar Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunktu, ja tas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību.

[10] Sabiedriskās kārtības noteikumi tikuši izstrādāti, lai nodrošinātu sabiedrisko kārtību un drošību Rīgas administratīvajā teritorijā, kā arī apkarotu žūpību un netiklību publiskās un sabiedriskās vietās (noteikumu 1.punkts).

Ar Rīgas domes 2009.gada 19.jūnija saistošajiem noteikumiem Nr.174

Sabiedriskās kārtības noteikumu 3.punktā ietverts jēdziena „trokšņot" skaidrojums – personai ar savu balsi vai rīcību radīt troksni, kā arī pieļaut troksni, ko rada valdījumā esošs trokšņa avots neatkarīgi no tā atrašanās vietas.

Tāpat grozīta 4.1.apakšpunkta redakcija, nosakot, ka Rīgas administratīvajā teritorijā aizliegts trokšņot, ja tas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru, un troksnim *nav pastāvīgs raksturs*. Par pastāvīga trokšņa radīšanu ar savu darbību vai bezdarbību, kas pārsniedz normatīvajos aktos noteiktos trokšņa normatīvus vai robežlielumus, vainīgā persona saucama pie atbildības likumā noteiktajā kārtībā.

Apgabaltiesas ieskatā, vēlāk izdarītie grozījumi piemērotajā tiesību normā ņemami vērā, noskaidrojot normas saturu, jo konstatējams, ka jau likumprojekta „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā", ar kuru nolemts kodeksu papildināt ar 167.[1]pantu *(2005.gada 22.decembra likums „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā", stājās spēkā 2006.gada 24.janvārī)*, anotācijā bija norādīts, ka nepieciešams pastiprināt atbildību par *atkārtotu* akustiskā trokšņa normatīva pārkāpšanu, jo institūcijas nepārtraukti saņem sūdzības no iedzīvotājiem par atkārtotiem pārkāpumiem, ko rada skaļa mūzikas atskaņošana dažādās sabiedriskās vietās – restorānos, kafejnīcās, bāros u.c.

Tādējādi secināms, ka Sabiedriskās kārtības noteikumu pārkāpums konstatējams, ja persona trokšņojusi vai pieļāvusi troksni, ko rada tās valdījumā esošs trokšņa avots, ja šis troksnis traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet tas nav saistīts ar satiksmi vai noteiktā kārtībā saskaņotiem pasākumiem, kā arī troksnim nav pastāvīgs (atkārtots) raksturs.

Saskaņā ar Skaidrojošo vārdnīcu vārds „pastāvīgs" nozīmē tādu, kas ir noturīgs, ilgstošs, nemainīgs, tādu, kas darbojas, funkcionē visu laikposmu (par cilvēkiem, organizācijām), tādu, kas ko dara regulāri *(http://www.tezaurs.lv/sv)*. Latviešu valodas vārdnīcā vārdam „pastāvīgs" dots skaidrojums „nepārtraukts, arī biežs", „nemainīgs"; „tāds, kas domāts ilgākam laikam; tāds kas darbojas, dara ko ilgāku laiku, regulāri" *(Latviešu valodas vārdnīca, Avots, 2006., 803.lapa)*.

Administratīvā apgabaltiesa atzinusi, ka pastāvīgs raksturs var būt, citastarp, troksnim, ko rada personas (kuras darbības veidi saskaņā ar statūtiem ir bāru darbība, cita izklaides un atpūtas darbība, restorānu un mobilo ēdināšanas vietu darbība) komercdarbība – mūzikas atskaņošana (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 1.novembra spriedumu lietā Nr. A420715910*).

Lietā nav strīda, ka pieteicēja mūziku ir atskaņojusi, veicot komercdarbību.

No lietas materiāliem izriet, ka 2009.gada 19.martā plkst.00.20 Policijas inspektors pieņēmis iesniegumu no *J.S.* Iesniegumā norādīts, ka

2009.gada 18.martā *J.S.* ir atradusies savā dzīvesvietā */adrese/*, kad ap plkst.20.00 no pirmajā stāvā esošā „*/Nosaukums/*" sāka skanēt ļoti skaļa mūzika. Mūzika nerimās līdz pat pusnaktij. Šīs mūzikas dēļ *J.S.* nekādi nav varējusi iemigt, tādēļ ir lūgusi policijas palīdzību, lai varētu atpūsties. Šī nav pirmā reize, kad no minētā bāra skan tik skaļa mūzika, ka pilnīgi rīb grīda. *J.S.* vairākkārtīgi bāra darbiniekiem lūgusi, lai nogriež nakts laikā mūziku nedaudz klusāk, bet viņi nav gribējuši *J.S.* pat uzklausīt. Trokšņošanu var apliecināt arī kaimiņš.

Tāpat Policijas kārtībnieks 2009.gada 19.martā plkst.00.20 pieņēmis paskaidrojumu no *M.D.*, kurš apliecināja, ka 2009.gada 19.martā ir atradies savā faktiskajā dzīvesvietā */adrese/*, un ka dzīvoklī jau no 18.marta plkst.20.00 dzirdamas skaļas mūzikas skaņas no stāvu zemāk esošā „*/Nosaukums/*".

No minētā secināms, ka pieteicējas klubā „*/Nosaukums/*" konstatētais troksnis ir atzīstams par troksni, ko radīja ikdienas komercdarbība, līdz ar to troksnis ir pastāvīgs. Konstatējot, ka radītajam troksnim ir pastāvīgs raksturs, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas darbība nevar tikt kvalificēta kā Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkta pārkāpums.

[11] Pamatojoties uz minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas pārkāpums nepareizi kvalificēts kā Sabiedriskās kārtības noteikumu 4.1.apakšpunkta pārkāpums. Līdz ar to Lēmums ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama, pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu, jo notikumā nav konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{22} panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Atcelt Rīgas pašvaldības policijas 2009.gada 25.maija lēmumu Nr.D57/01/ZV045040/1 (administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.045040) un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" (reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" 4.1.apakšpunktā paredzēto pārkāpumu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis referents M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga